

NAMAZ YASASI

Nureddin Yıldız'ın 26.10.2014 tarihli (29.) Şehzâdebaşı Camii Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Sözü evirmeden, çevirmeden çok rahatlıkla söyleyebiliriz ki Allah'a iman eden bir mü'min olduktan sonra bir insanın elindeki en büyük nimet, namaz kılabiliyor, namazın kıymetini bilebiliyor olmasıdır. Namazı iman ettikten sonra bir mü'minin elinde en büyük nimet olarak gördüğümüz gibi bu anlayışın ters tarafından okunan da namaz kılmayan mü'minin en büyük nimeti kaybederek bedbaht olacak oluşudur. Namaz kılabilmek veya kılamamak insanın "olsa da olmasa da olabilir" diye geçiştirebileceği bir iş değildir. Namaz, âdeta imandan sonra bu dünyada mü'min olarak var olmanın adıdır.

Çok Değerli Kardeşlerim,

Bir nebze bizi tefekküre zorlayacak bir hakikati kendimiz, çocuklarımız, sorumlusu olduklarımız, öğrencilerimiz, yöneticisi olduğumuz dernek ve vakıf mensupları için düşüneneğimiz bir örneği sizinle paylaşmak istiyorum. Hepinizin bildiği gibi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Mekke'de peygambere bile acımayacak kadar merhametsiz bir kitleyle mücadele etti. Yirmi bir seneye yakın bir zaman Peygamber aleyhisselamı âdeta öldürmek için kovaladılar. Peygamberi öldürmek için komplolar, planlar yaptılar. Bu bildiğiniz, tekrarına gerek olmayan tarihi bir bilgidir.

Allah sonra Peygamber'ine yardım etti ve Mekke'nin fethiyle beraber küfrün Arap Yarımadası'ndaki azgınlığı kontrol altına alınmış oldu. Şirk başkaldırmaya cesaret edemedi. Ama kız çocuğunu diri diri toprağa gömen ve kendi babalarının hanımlarıyla tekrar evlenebilecek kadar ahlâktan kopmuş, peygamber ve yanındakileri öldürmekte tereddüt etmeyecek olan bu adamlar İslam'ın güç ve kuvvetle geldiğini görünce teslim olmak, Müslüman olmak mecburiyetinde kaldılar. Peygamber aleyhisselam ordusuyla Mekke'ye gelince Ebu Cehil'in arkadaşlarının, Ebu Leheb'in yoldaşlarının yapacakları başka bir şey kalmadı ve "iman ettik" dediler. Elbette ki kalplerini ancak Allah bilir.

Kardeşlerim,

Mekke fethedildiğinde insanlar "tamam biz de Muhammed'e teslim olduk" deyince, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu insanlardan intikam almadı. "Sizi serbest bıraktım" dedi ve şiddet uygulamayacağını bütün insanlığın tarihte unutmayacağı bir belge olarak Kâbe'de ilan etti.

Aziz Kardeşlerim,

Çocukları, kardeşleri, talebeleri, yönettiği görevlileri olan bütün mü'minlere Rabb'imiz bu olaydan kalıcı bir ders çıkarıyor. Bu kural kıyamet gününe kadar "ben mü'minlerdenim" diyen herkes için geçerlidir. Müslümanlık yeşil takke takmakla, uzun tespih kullanmakla olmuyor. Peygamber öldürmeye her zaman hırslı adamlar, peygamberi ordusuyla karşısında görünce pes etmek zorunda kaldılar ama Allah onlara şartname getirdi.

Tevbe Sûresi'nin 5. ayetinde Allah kanun olarak namaz yasası koydu. Bu yirmi bir senelik katliam sahiplerine, "Peygamber'i Uhut'ta öldürdük" diye sevinenlere, Bedir'de bir avuç suda boğmak için gelenlere, Hendek Muharebesi'nde O'nu kendi ocağında öldürmeye azmedenlere "namaz kılarlarsa, zekât da verirlerse serbest bırakın, onlar o zaman mü'min kardeşlerinizdirler" ayeti geldi.

Burada "Kur'an benim kitabımdır" diyen herkes için çok rahat anlaşılacak iki sonuç çıkıyor.

Birinci kanun: Yirmi bir sene peygamberi öldürmek için çölden çöle koşan bir katil adayı da olsun namaz temizler. Namaz kılmaları ve zekâtı vermeleri din kardeşi olmaları manasına geliyor. Sadece tövbe ederek "tamam biz de sizin gibi Müslüman olduk" demeleri yetmiyor. Allah ancak namazın hakkını verdikleri takdirde yirmi bir senelerini kapatmayı vadediyor.

İkincisi, demek ki kim olursa olsun Allah geçmişin geleceğiyle değil, namazın ve zekâtıyla seni adam yerine koyacak veya koymayacak demektir. Kardeşim, ağabeyim, oğlum, kızım, annem, babam, ahiret literatüründe olmayan kavramlar bunlar. Ne var? Namazlı, zekâtlı mü'min kardeşlik var.

Eğer biz, camileri sadece günlük beş defa vakti olanların girip eda ettikleri namaz kılınan bir yer olarak görüyorsak bu ayet, o zaman bir yere oturamaz. Çünkü müşrikler, "iman ettik" sözünü notere ihtiyaç olmadan, kimlik göstermeden kendisine Cebrail aleyhisselamın gelip gittiği peygambere itiraf ettiler. Ama Allah tövbe edip adam olduk demelerine rağmen "namazlarını görürseniz onları rahat bırakın" dedi.

Yirmi bir yıl Peygamberi ve yanındaki biricik nesli imha etmek için uğraşan karanlık dosyasını ancak namaz temizleyebilir. Demek ki namazdan başka hiçbir itirafı Allah samimi ve geçmişi kapatacak çapta güçlü kabul etmiyor. Bu bir namaz kanunudur. Bu kanun, evlerimizde, iş yerlerimizde, derneğimizde, vakfımızda, arkadaşlığımızda geçerli bir kanundur.

Bir günlük süreçte beş defa Allah'ın davet ettiği bir insan olduğu hâlde beş kere Allah'a cevap vermeyenin iyi bir arkadaş olduğunu söylemek bile yanıltır. Yirmi dört saat içinde beş kere Allah'a kulak asmayanın, davetine icabet etmeyen iyi arkadaşlığı ancak kendisi gibi birisi için iyi olabilir. Bu dünyada iyiler iyiler için, kötüler kötüler içindir.

Namaz geçmişimizi kapatacağı gibi geleceğimizin de ne olacağının göstergesidir. Bu namaz kanununu bu şekilde kabul edersek Rabb'imizin huzurunda mü'min kimliğimizi ispat etmiş oluruz. Öncelikle kendimizi sonrasında mesuliyetini taşıdığımız ve Rabb'imizin "ateşten koruyun" diye bize emanet ettiği çocuklarımızı, eşlerimizi namaz konusunda bu kalitede olup olmadığı noktasında sorgulamamız gerekmektedir.

Namaz bizim aramızdaki frekans ayarımızdır. Namaz frekansında buluşarak ruhlarımızı ortak bir seste buluştururuz. Namaz olmadığı sürece farklı frekansların adamıyız demektir. O zaman evlenip kurduğumuz yuvalarda bile ahenk olmayacak demektir. Var diye yıllardan beri aldanıyor olsak bile sonuç yok olarak karşımıza çıkacaktır. Çünkü Allah'ın "yok" dediği şey ebedi olarak var olamaz.

Kardeşlerim,

Mü'min kardeşleriz elhamdülillah. Şu kâinatta annelerimizi, babalarımızı, çevremizi, köyümüzü, hatta diyarlarımızı tanımadığımız hâlde şu camide buluşarak birbirimize kardeş diye bakmamız ne güzel ve büyük bir nimettir elhamdülillah. Ama Peygamber aleyhisselam Efendimiz Buhari'nin ve

Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifte "Bizim namazımızı kılan, kıblemize dönen, kestiğimizi yiyen Müslümandır." diyor. Bu ifadenin hiç evrilip çevrilebilecek yönü yok.

Kardeşlerim,

Bunu ters taraftan okumaya bile cesaret edemiyorum. O zaman belki çocuklarımızı koyacak yer bulmakta zorlanacağız. Namazı camilerde eda edilen bir ibadet olmaktan çok ruhumuz, hayatımız, dünya ve ahiret kurtuluşumuz olarak görmeye alışmalıyız. Çocuklarımıza Müslümanlık öğretirken "İslam'ın şartlarından biri namazdır." deme düzeyini geçmiş olmalıyız. Her sokakta bir caminin bulunduğu topraklarda "İslam'ın şartlarından biri namazdır" demeye gerek yoktur.

"Yavrum, sen ve ben bu dünyada namaz için varız, namaz var oldukça Allah bizimle olduğu için varlığımızın bir anlamı olacaktır" demeye başlayalım. Böylece çocuk "on dakikalığına öleyim sonra dirilirim" diye düşünemeyeceği gibi günün birinde namazı kazaya bırakmayı da düşünemeyecektir. Namazı öğretmeden nasıl kazaya bırakılacağını öğretirsen helalden önce haramı öğretmiş gibi olursun. Namaz, müşriklerin geçmişini kapatacak kadar büyük kurtarıcıdır ama yokluğu da o riski beraberinde getiren bir tehlikedir. Bunu kanun, yaşamının temel şartı gibi algılamamız gerekmektedir.

Kardeşlerim,

Hepimizin çocuk eğitimi, ailevi ilişkiler başta olmak üzere kulluk ve Rabb'lik ilişkisinin tabii sonuçlarından birini tefekkür etmek üzere şu hadis şerifi hepimizin kulağına kulaklık gibi takılması gereken bir hadis olarak arz ediyorum. " Bir adam Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden bir şeyler istedi. Efendimiz de uygun bulmadı vermedi. Ulu orta kalabalık ortamda geldi Efendimiz'e "Ya Resûlullah Allah'tan kork, bana zulmediyorsun" dedi. Efendimiz aleyhisselam döndü ve "Be adam şu dünyada benden çok Allah'tan korkan var mı? Sen kime 'Allah'tan kork' diyorsun." dedi. Çünkü "Allah'tan kork" demek Müslüman'a ve Allah'tan korkan birine yakışmayan bir iş yapmış olmak anlamına geliyor. Gizli bir şekilde zalim demek oluyor.

Halid bin Velid radiyallahu anh, Allah'ın kılıcı, orada bulunuyordu. Efendimiz'in yanına yanaştı ve "Ya Resûlullah bu kafayı cesedinden koparayım da ne dediğini anlatsın" dedi. Yani "öldürelim onu" demek istedi.

Kardeşlerim,

"Allah'tan kork" diye Peygamber aleyhisselamı tehdit eden, O'nu zalim olmakla itham eden hiçbir edep kuralıyla anlatılamayacak ve Medine'de kıyamete kadar söylenemeyecek bu sözü söyleyen bu zat elbette söylenmez bir söz söyledi ama kâfir olmadı. Zaten kâfir olacak bir kastı yoktu. Kabaca konuşunca Halid bin Velid de ona kabaca bir ceza takdir etti.

Bu hadisi, sizleri önümde gördüğümde daha net bir şekilde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi konuşuyor gibi hissedeceğim kadar itimat ettiğim Buhari ve Müslim'den naklediyorum kardeşlerim. Ama lütfen dükkânlarımızdan, evlerimizden, iş yerlerimizden, düğünlerimizden, cenaze törenlerimizden bir anlığına sıyrılalım.

Çocuğu sövdüğü, cinayet işlediği, kötülük yaptığı, annesine el kaldırdığı, teyzesini üzdüğü, ders çalışmadığı, Kur'an kursundan kaçtığı, mahallede geç saatlere kadar oyun oynayıp geç geldiği,

annesinin tabağını kırdığı için şu katledilmeyi hak ettiğini düşündüğümüz esnadaki kendimizi Medine’de bu sözlerin konuşulduğu Halid’in de elini kılıcının kabzasına koyduğu şu sahnede hissedelim. Bizden izinsiz evlendikleri için, düşününde bizim istemediğimiz şeyleri yaptıkları için katledilmeyi ve bedduayı hak eden bize göre suç dosyaları olan çocuklarımızın, arkadaşlarımızın, emrimizdekilerin, üzerinde kararımızı infaz etmeye muktedir olduğumuzu zannettiklerimizin hatalarına karşı bizim refleksimizi ve “Allah’tan kork” diye bağırıp çağıran bedeviye karşı âlemlere rahmet olarak dünyayı şereflendiren Peygamberimiz’in refleksini düşünelim.

O bedeviyi, Halid bin Velid’i, çocuklarımızı ve karar mekanizmasındaki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi ve tekrar bizi düşünelim. Buhari’den ve Müslim’den hadis naklediyorum. Menkıbe değil, hikâye değil, zan değil, hadis naklediyorum. Resûlullah “hayır Halid, belki bir gün namaz kılar bırak bu adamı” buyurmuş. Tevbe Sûresi’nde Allah; “kılsınlar namaz salın onları” demişti. Peygamberi, bu rahmeti okyanuslara kadar taşıdı ve “ileride belki kılar bırak bu kaba adamı” dedi. Resûlullah’ın karşına çıkıp ağaçların ve develerin bile kabul etmeyeceği şekilde edep dışı konuşan bir adamı bile ileride muhtemel olarak kılabilceği namazları kurtardı.

Eğer Müslüman bir anne, Müslüman bir baba, Müslüman bir yönetici henüz kendisine namazın farz olmadığı bir yaştaki küçük yavrusunun günün birinde o mezarda iken “bu çocuk sabah namazına kalkar onun kıldığı namazı da Rabb’im bana sevap olarak gönderir” diye umut edemiyorsa vallahi annelik bu değildir, billahi annelik bu değildir. Bu namaz kanununa muhalefetti. Bu anne, bu baba kanun dışıdır. Melekler “Allah’tan kork ya Resûlullah” sözünü duyunca Allah bilir belki de göklere kadar yeryüzünü ateşe boğmak için hazırlık yaptılar.

Resûlullah “bırak belki ileride namaz kılar, Allah’a secde etmesi muhtemel alın kafasından kopmasın” dedi. Namaz budur. Şimdi o on beş yaşında ben de altmış yaşında olsam da ben toprağın altındayken onun altmış yaşına geldiğinde muhtemel kılacağı bir namaz umudumdur benim. Onun kurtuluşu için de bu namaz zaten kanundur, şarttır.

Kardeşlerim,

Değerli kardeşlerim, mü’min kardeşlerim, değerli anneler, değerli babalar, Ümmeti Muhammed’in yavruları kendisine emanet edilenler, hocaefendiler, kürsülerden, minberlerden, ders salonlarından Allah’ı, Peygamber’i, sünneti, Kur’an’ı tanıtanlar, Ümmeti Muhammed’in geleceği ile ilgili kararlara imza atanlar, eğitimle ilgili çalışmalar, planlar yapanlar, buyrun Resûlullah’ı tanıyalım.

Şimdiki yaramazlıklarına, şimdiki çılgınlıklarına, affedilmez kabalıklarına karşı yirmi sene, otuz sene sonraki, gecenin karanlığında kılacağı teheccüt namazına bütün zevklerimizi feda etsek de vallahi zararda olmayız. Medine’de Resûlullah’ın kendi kurduğu devlette O’nu zalimlikle itham eden birisi kafası koparılacak bir iş yaptığı hâlde on-yirmi sene sonra kılması muhtemel namazlara karşı bağışlandı. Namaz budur. Bu namazı çocuklarımıza emrediyoruz. Bu namazı biz kılıyoruz. Kıldığımız namazın çapı okyanus çapındaki bir suya bile renk verecek çaptadır.

Kardeşlerim,

Her şeyden önce namazı camilerin doğal görüntüsünden taşıyıp ruhumuzun varlığı veya yokluğu, hayatımızın olmazsa olmazı hâline yükseltmemiz gerekmektedir. Namaz budur. Allah böyle görüyor. Peygamberi böyle gördü. Biz de böyle göreceğiz ki namaz çapında mü’min olduğumuza,

standardımızı namazın belirlediğine, umudumuzu namazın renklendirdiğine kesinlikle iman etmiş olalım.

Kardeşlerim,

Namaz kanunlarından birisi de namazın sportif bir hareketten çok miraçvâri bir hareket olduğuna inanıyor olmamızdır. Anahtarı nereye koyduğumuzu hatırlamak için namaza durmak başka şey, Allah'tan başka her şeyi unutmak, sadece Allah'ı hatırlamak için namaza durmak başka şeydir.

Kaybettiğimiz telefon numaralarını bile hatırlayacak kadar dünya meşguliyetle kıldığımız namazlar yüzünden, kendimizi namazın bu yüksek makamına bir türlü çıkaramıyoruz. Bunun için namazı ve namazın kalitesini korumak gerekmektedir. Bunun için yirmi dakikada yirmi rekât teravih kılmak yerine, yirmi dakikada sekiz rekât teravih kılmak Allah katında seksen kere daha makbul olur. Çünkü biri namazdır, miraç egzersizidir. Öbürü de namaza benzer sportif bir harekettir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem gözü önünde iki rekât namaz kılmış sahabeye ta'dili erkânı ihmal ettiği, huşusu olmayan bir namaz kıldığı için "sen önce git namaz kıl." diye ikaz etmiştir. Sahabe "kıldım Ya Resûlullah gördünüz" deyince "sen önce git namaz kıl" demiş. Sen önce namaz kıl! Demek ki kalitesiz namaz Allah'a sunulmuyor. Allah kabul etmiyor.

Abdeste dikkat ettiğimiz gibi hangi tarzda namaz kıldığımıza da dikkat etmek zorundayız. Mü'min "abdestsiz namaza durabilirim" demediği gibi "rükûsu secdesine karışmış, secdesi kıyamına karışmış bir namazı da yapamam." demelidir. Huşu ile Allah'la baş başa kılınmış bir namaz namazdır.

Huşu ne demektir? Huşu; Allah ile dertlerin unutulduğu huzurlu bir namazdır. Bu çağda Kâbe'de, Hacerül Esved'in, Babül Mültezem'in, Hicr'in bulunduğu Kâbe'de bile göz ve kulak kirliliğinden kurtulamıyoruz. Müzikal gürültüler, teneke gürültüleri ve benzeri lakırdılar, boş malayani şeyler kulaklarımızı işgal ediyor. Gözümüzü Kâbe'nin kara örtüsüne bile bakamayacak kadar bir kirlilik, renk bombardımanı kaplamış bulunuyor.

Bir hacı efendinin veya umre yapanın evinden ya da otelinden Kâbe'ye iki rekât namaz kılmak için gidinceye kadar gördüğü fotoğraf kareleri belki bir milyar, iki milyar tanedir. Aynı şekilde bir mü'minin iki metre mesafeden camiye gittiğini kabul ettiğimizde bu mesafede göreceği ve duyacağı şeyler milyonları buluyor.

Bu göz ve kulak kirliliği ortamında şarteli kapatarak "şimdi de cennet hurilerinin ve cennet bülbüllerinin seslerine geçiyoruz" diyerek frekans ayarı yapılamıyor. Yatsı namazı ile sabah namazı arasında da on saat mesafe var. On dakikalık sabah namazından önce dinlenme ve uyuma vakti olduğu hâlde izlenen filmler, görüşülen ve konuşulan şeyler on dakikalık sabah namazı için bile on saat geri dönüp temizlik yapmayı gerektiriyor.

Bunun için gözümüzü, kulağımızı işgal edenlere -adı medya olsun, çevre olsun, arkadaş olsun- karşı bu atmosferin temizliği için çalışmak, tuvalette taharet temizliği için çalışmaktan daha aşağı değildir. Çünkü huşu göz ve kulak kirliliğiyle beraber sağlanamıyor.

Tıpkı bir Müslüman'ın tuvalette taharet yapmadığı için namaz kılması mümkün olmadığı gibi kirlenmiş ve arınmayan gözlerle kulaklarla döndüğümüz kiblede kıldığımız namaz da Allah'ın bizden aradığı bir namaz olarak yerine oturmuyor. Şu "bırak onu ilerde belki namaz kılar" sözünün yanında

birisi çıkıp bana “ne bırakacaksın ben otuz senedir kıyıyorum ama niye bir şey olmadı” diyecektir elbette. Haklıdır da. “Otuz senedir kıyıyorsun ama hangi şartlarda kıyıyorsun” diye sormamız gerekiyor.

Aziz Kardeşlerim,

Namaz onu yerine oturttuğumuz zaman her zaman temizleyicidir. Bu Allah’ın sözüdür. Defalarca duyduğumuz ve bildiğimiz ayettir: “Namaz kılmak kötülüklerden ve çirkinliklerden alıkoyar.” Bu çok basit bir kuraldır. Demek ki namazın kabul olup olmadığı konusunda doktora gitmeden, laboratuvar görmeden test yapabilirim. Nasıl yapabilirim? Camiden çıkmış bir mü’min olarak, seccadesini evde yeni toplamış bir mü’min olarak, dükkânda seccadede namaz kılmış esnaftan biri olarak üç dakika sonra yalan konuşabiliyor muyum? Konuşabiliyorum.

Kur’an “kötülüklerden alıkoyar” diyor. Kötülüklerden alıkoydu mu koymadı mı? Koymadıysa eğer ilacın ayarı yanlıştır. Evet, görünürde ilaç var ama romatizmaya, kaşıntıya iyi gelmiyor, alerjiyi önlemiyor. Şeytan gıdıkladıkça kaşıyor. O zaman namazda sorun var. Abdestsiz mi kıldım? Haşa. Kibleye mi ters döndüm? Estağfurullah. Ne sorun var? Bir numaralı sorun; huşu sorunudur.

Esas olan; namazı Allah ile baş başa, kibleye dönerek, Allah’a yönelerek kılmaktır. Bunun engeli de camideki duvarları inleyen, avizeleri sallayan, namaz atmosferinde huzuru dağıtan ses düzeninden, aletlerin cızırtısından, namazda mü’minlerin çaliveren telefonlarından, sokaktaki korna seslerinden başlayıp camiye gelirken zihnimi doldurduğum, gözümü ve kulağımı kirlettiğim yoğunluktan devam ettiğimde namazı namaz olmaktan çıkaran onlarca sebep var.

Kardeşlerim,

Çok basit bir şekilde test yapabiliyoruz. Ben geleceğimle ilgili sigortaya ait konulardan çok cehennem korkusu taşıyor muyum? Dünyayı mı çok düşünüyorum, ahireti mi çok düşünüyorum? Bu testin sonucunda eğer ben dünyaya daha eğimli birisi isem namaz eğitim vazifesini yapmıyor demektir.

Kardeşlerim,

Çok basit bir test daha. Allah Mearic Sûresi’nden bize ders veriyor. Biz mesela; abi kardeş arasında birbirini çekememe, kavga etme, çok hırslı ve tamahkâr olma gibi aile içinde oluşabilecek huzursuzlukların olmamasını istiyoruz. Yirmi kişi bir dernek kurduğumuzda aramızda kavga etmemek istiyoruz. Biz beraber yolculuğa çıkacağımızda, şirket kuracağımızda abi kardeş olalım huzursuzluk olmasın istiyoruz. Rabb’im bize bunun için bir reçete sunuyor. Buyuruyor ki;

İnsan aceleci ve tamahkâr yaratılmıştır. Bunaldı mı sızlanır, bağırır durur. İnsan bu, işi iyi gitti mi elini cebine sokmaz. Benim çocuğum böyle olmasın, ben arkadaşlarıma böyle yapmayayım. Allah, böyle yaptığı için bu böyle olacak. Tedavi var mı? Var. Aksatmadan namaz kılanlar ancak böyle değildiler.

Ahlaklı çocuk yetiştirmenin, iyi iş sahibi, iyi iş ortağı olmanın Allah tarafından konmuş kanunu budur. Çünkü insanı hırslı, cimri, gürültü çıkarır tarzda yaratan Allah’tır. Bunun tedavisini de sadece namazın yapacağını söyleyen de Allah’tır. “ Namazında sürekli olanlar bu kalitesizliğe düşmezler.” Tekrar laboratuvara gitmeden bir test yapabilir miyiz, yapabiliriz. Hangi testi yapabiliriz?

Kardeşlerim,

Ortağına karşı yakışmayan tavırda olanlar, eşine karşı eşinin Allah'ın kulu ve emaneti olduğunu düşünme çapını kaybedenler, çocuklarından vefasızlık ve huysuzluk görenler, kendisini iyi, dışarıdakileri hep dertli adamlar, kötü adamlar görenler veya "ben bir türlü iyi olamıyorum" diye düşünenler Allah "namaza bakın" diyor. "Kılıyorum" hangi namazı kılıyorsun o zaman? "Huşu içerisinde Rabb'i ile baş başa namaz kılanlar ancak kurtulabilirler, onlar kurtulur."

Namaz kanunumuz çok açık kardeşlerim, çok net bir kanundan söz ediyoruz. Bir; yirmi sene Resûlullah aleyhisselatu vesselamı öldürmek için kovalayan, alkolden, zinadan kumara, hırsızlığa kadar her türlü bataklığa bulaşan biri bile olsak, namaz kıldığımızı ispat ettiğimiz zaman Allah'ın rahmet kapısı açılmış demektir.

Namaz kanunu iki; çocuklarımızın, ailemizin, insanlık olarak aramızdaki kardeşliğimizin geleceğinde namaz umuttur. Bu da gösteriyor ki, yaşadığımız toplumun camileri canlı ve aktif olduğu sürece, yarınlardan umut var olma hakkına Allah'ın izni ile sahibiz demektir.

Namaz kanunu üç; namazı eğilip kalkmasıyla aktif bir spora benzetemeyiz, unuttuğumuz telefon numaralarını hatırlamak için namaz kılamayız. Namazı, dünyadan el etek çekip Rabb'imizle baş başa kalmak için kılarız. Namaz onun adıdır. Öyle bir namaz her gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem müjdesiyle miraç düzeyine yükselmek demektir.

Kardeşlerim,

Bu namaz kaybedildiği zaman sokaklarımızın alacağı şekli Allah Kur'an'ında Meryem Sûresi'nin 59. ayetinde ilan ediyor. "Namazı perişan edenler, şehvet çılgınlıklarında berbat olmuş bir nesil bıraktılar."

Burada nesiller arasındaki namaz farkını Allah karşımıza koyuyor. Önceki neslin yapmadığını başka bir nesil sokakları kana bulayarak yapıyorsa bu namaz düzeyinden düştükleri için, namazı perişan ettikleri için sokaklarının perişan olmuş olması demektir. Henüz buluş çağına ermemiş çocukların bile eline silah alarak aşk cinayetleri işlediği bir toplumu Allah tarif ediyor. Namazı zayi etmenin faturası, yürünemez sokakları olan şehirlerde yaşamaktır.

Huzurlu hayata dönüş yapılacaksa yeniden namaz kalitesine yükseleceğiz. Huşulu, huzurlu bizi birbirimize kenetleyen, Allah'ın kulları olarak saf tutup imamların arkasında "Allahuekber" dediğimiz zaman aramızdan şeytan sıyrılıp gidecek ve kardeşlik ahengi ile yeniden inşaallah Rabb'imizin rızasını kazanacağız. Dünya huzurumuza da yeniden kavuşacağız Allah'ın izni ile. Bu bize Kur'an'ın vadidir, hayatın gerçeği de budur. Kanun budur. Bunun dışındaki kanunlar silinebilir kalemlerle yazılmıştır. Göklerden yere kadar Allah'ın kıyamete kadar silinmeyecek şekilde yazdığı kanun ise namaz kanunudur.

Vel'hamdülillahi Rabb'il alemin.